

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Jozefa Kolcuna v právnej veci žalobcu **K., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **Mgr. J. F.**, bývajúcemu v P., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. L. J., advokátkou v K., **o zaplatenie 8.182 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 17 C 37/2007, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júna 2007 sp. zn. 14 Co 187/2007, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júna 2007 sp. zn. 14 Co 187/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 24. apríla 2007 č.k. 17 C 37/2007-57 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.182 Sk so 6 % úrokom z omeškania od 1.8.2005 do zaplatenia a trovy konania v sume 500 Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26. júna 2007 sp. zn. 14 Co 187/2007 odmietol odvolanie žalovaného a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný podal

odvolanie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Vychádzal zo zistenia, že žalovaného telefaxom podané odvolanie došlo na okresný súd 8. júna 2007, teda v posledný deň zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania. Žalovaný doplnil toto podanie originálom s tým, že ho podal na pošte 11. júna 2007 a okresnému súdu došlo 13. júna 2007. Keďže vychádzal z právneho názoru, že trojdňovú lehotu uvedenú v ustanovení § 42 ods. 1 O.s.p. treba považovať za lehotu hmotnoprávnu, t.j. procesný úkon – v tomto prípade originál podania urobeného telefaxom, musí byť podaný (doručený) posledný deň lehoty na súde alebo spísaný súdom do zápisnice, na telefaxom urobené odvolanie nemohol prihliadnuť (§ 42 ods. 1 veta tretia O.s.p.). Odvolanie žalovaného podané na okresný súd 13. júna 2007 preto považoval za podané oneskorene, čím boli splnené podmienky v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. pre jeho odmietnutie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalovaný. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že odvolací súd nesprávne vyložil ustanovenie § 42 ods. 1 O.s.p. v otázke povahy trojdňovej lehoty, v ktorej treba doplniť telefaxom urobené podanie predložením jeho originálu. Podľa jeho názoru, ide o lehotu procesnoprávnu, na ktorú treba použiť ustanovenia §§ 55 a nasl. O.s.p., včítane ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Keďže originál telefaxom urobeného odvolania podal na poštovú prepravu 11.6.2007, bola zachovaná trojdňová lehota uvedená v § 42 ods. 2 O.s.p. (správne odsek 1 O.s.p. – poznámka najvyššieho súdu). Originál telefaxového podania teda predložil súdu včas, z ktorého dôvodu nebolo možné na neho neprihliadnuť. Ak napriek tomu odvolací súd na jeho telefaxom urobené odvolanie neprihliadol a odmietol ho ako oneskorene podané, postupoval nesprávne, čím mu odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že nemá k nemu žiadne pripomienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote určenej v § 240 ods. 1 O.s.p. osobou oprávnenou na tento procesný úkon, skúmal ďalej, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré možno podľa zákona napadnúť týmto opravným prostriedkom. Dospel pritom k záveru, že dovolanie je v danej veci prípustné pre vadu uvedenú v § 237 písm. f/ O.s.p. a súčasne v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. aj dôvodne podané.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihlíada dovolací súd z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v súvislosti s odmietnutím dovolania namieta vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým dovolací súd nesprávne odmietne dovolanie ako oneskorené podané (porovnaj rozhodnutie uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 23, ročník 1994).

V posudzovanej veci dovolací súd dospel za pomoci výkladu pojmu „najneskôr do troch dní“ použitého v § 42 ods. 1 O.s.p. k právnenému názoru, že v citovanom ustanovení uvedenú lehotu treba považovať za lehotu hmotnoprávnú, výsledkom čoho bolo jeho rozhodnutie, ktorým odmietol dovolanie žalovaného ako oneskorene podané.

Dovolateľ naopak tvrdil, že lehota uvedená v § 42 ods. 1 O.s.p. je lehotou procesnou, z ktorého dôvodu odvolanie podal riadne a včas.

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k názoru, že je potrebné prisvedčiť žalovanému a teda, že ním podané dovolanie je dôvodné.

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Podľa § 55 O.s.p. ak tento zákon neustanovuje lehotu na urobenie úkonu, určí ju, ak je to potrebné, predseda senátu, samosudca alebo nimi poverený zamestnanec súdu. Lehotu, ktorú určil, môže predseda senátu alebo samosudca tiež predĺžiť.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Účastník občianskeho súdneho procesu môže každé podanie, včítane odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, urobiť formou telefaxového podania. K tomu, aby na takouto formou urobené podanie súd prihliadol, zákon vyžaduje doplniť ho predložením originálu v lehote najneskôr do troch dní. Pre nedodržanie trojdňovej lehoty zákon stanovuje sankciu, podľa ktorej na neskôr doplnené telefaxové podanie alebo na také, ktoré nebolo vôbec doplnené, súd neprihliada (ako keby podanie nebolo vôbec urobené).

Právna úprava lehôt sa v Občianskom súdnom poriadku nachádza v ustanoveniach §§ 55 a nasledujúcich. Ide nepochybne o právnu úpravu procesných lehôt, ktoré sú zachované, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu,

ktorý má povinnosť ho doručiť. Aj trojdňovú lehotu stanovenú v § 42 ods. 1 O.s.p. k doplneniu podania urobeného telefaxom predložením jeho originálu, treba považovať za lehotu procesnú. Pre jej počítanie, beh, a to treba zdôrazniť, aj pre jej zachovanie, platia ustanovenia § 56 a § 57 O.s.p., včítane jeho odseku 3. Opačný výklad, t.j. interpretovať zachovanie tejto lehoty ako výnimku zo všeobecného pravidla, nemá oporu v zákone a bol by aj v rozpore s účelom, ktorému má táto lehota slúžiť.

Ak preto v posudzovanej veci odvolací súd dospel v otázke zachovania lehoty uvedenej v § 42 ods. 1 O.s.p. k inému záveru, ide o záver nesprávny, odporujúci ustanoveniu § 55 a nasl. O.s.p. v spojení s § 42 ods. 1 O.s.p. Vychádzajúc z tohto mylného názoru, nepovažoval trojdňovú lehotu na doplnenie telefaxom 8. júna 2007 podaného odvolania za zachovanú, keďže originál odvolania žalovaného došiel na okresný súd až 13. júna 2007 (na poštový úrad bol podaný 11. júna 2007). Následne nesprávne na telefaxom urobený procesný úkon žalovaného neprihliadol a jeho odvolanie ako oneskorene podané odmietol. Týmto nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odňal žalovanému možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uvedená skutočnosť je nielen dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania, ale zároveň je tiež okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu v zmysle ods. 2 vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

